

351

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 września 1959 r.

w sprawie stawek ryczałtu w podatkach obrotowym i dochodowym od przychodów osiąganych z hodowli lisów i norek.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25), art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449 i z 1955 r. Nr 22, poz. 139), art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) oraz art. 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 i z 1959 r. Nr 11, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na rok 1959 i lata następne stosowanie stawek rocznego ryczałtu określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie zasad opodatkowania przychodów osiąganych z hodowli zwierząt futerkowych, nie będącej działem specjalnym gospodarstwa rolnego, oraz ulg podatkowych przy opodatkowaniu takich przychodów (Dz. U. Nr 65, poz. 321).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. J. Dusza

365

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 13 października 1959 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania przypadków zachorowań na tasiemczyce.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłaszania przypadków zachorowań na choroby zakaźne, przewidziany w art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25,

poz. 174), rozciąga się na przypadki zachorowań na tasiemczyce wywołane przez tasiemca uzbrojonego (*Taenia solium*), tasiemca nieuzbrojonego (*Taeniarynchus saginatus*), bruzdogłowca szerokiego (*Diphyllobothrium latum*) lub tasiemca karłowatego (*Hymenolepis nana*).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: R. Barański

366

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 15 sierpnia 1959 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach w żegludze śródlądowej.

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) zarządza się, co następuje:

I. PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do statków żeglugi śródlądowej.

2. Statkami, w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, są obiekty pływające z własnym napędem mechanicznym lub bez takiego napędu, używane na śródlądowych drogach wodnych:

- a) do przewozu osób, zwierząt, towarów i poczty,
- b) do robót technicznych,
- c) jako zakłady kąpielowe, przystanie, pomieszczenia mieszkalne i biurowe (koszarki, świetlice pływające).

§ 2. 1. Wszystkie plany budowy lub przebudowy statków śródlądowych wymienionych w § 1 powinny być opiniowane przez Okrętową Komisję Bytową i Ochrony Pracy

przy udziale technicznego inspektora pracy oraz przedstawiciela Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Zabrania się zlecenia budowy lub przebudowy statku na podstawie dokumentacji nie zaopiniowanej przez Okrętową Komisję Bytową i Ochrony Pracy przy współudziale państwowego inspektora sanitarnego oraz technicznego inspektora pracy.

§ 3. 1. Armator oraz kierownik statku powinni dbać o stałe podnoszenie stanu bezpieczeństwa i higieny pracy załogi.

2. Kierownik statku i załoga powinni stale przestrzegać przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. W wypadku awarii statku lub niesienia pomocy innej jednostce, kierownik statku ma prawo odstąpić od przestrzegania poszczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Do obowiązków kierownika statku w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy między innymi należy:

- 1) ogólny nadzór nad stanem bezpieczeństwa i higieny pracy na statku;
- 2) staranny dobór członków załogi do wykonywania prac szczególnie niebezpiecznych;